

Ramon Cerdà, president de la Fira de València.

RAFA GIL

“Els interessos alemanys i els europeus no són coincidents ara”

Alemanya, any zero: mai com ara, la incertesa no havia regnat tan sobiranament sobre el futur de l'economia europea més important. Quan s'acabarà la crisi i, sobretot, quan agafarà el ritme d'abans el sistema productiu, és el que hem demanat al president de la Fira Internacional de València (FMI), Ramon Cerdà Garrido, empresari acostumat a resoldre situacions crítiques des de la seua empresa de mobles o des de la butaca de president de la FMI.

—Quina responsabilitat té el Bundesbank, amb la seua política d'alts tipus d'interès, en l'actual crisi econòmica de la CE?

—La política que segueix el Bundesbank té una influència decisiva en les fluctuacions de totes les monedes comunitàries. Això és innegable, atesa l'organització del Sistema Monetari Europeu (SME). Aquest mecanisme actua de corretja de transmissió de la política monetària alemanya en la resta de països comunitaris. Ara bé, que la política del Bundesbank tinga repercussions en la resta de les economies de la CE no vol dir que siga l'única responsable de tots els mals de què patim. L'economia espanyola, per exemple, en aquests anys

anterior ha mantingut també una política de tipus alts i no per això cap soci comunitari ens ha responsabilitzat de cap crisi. A més, ha estat una política, molt negativa per a les indústries. Ací tenim uns tipus d'interès sense parió enlloc; són els més elevats de la història. I en aquestes circumstàncies no es pot crear ocupació.

Es clar que tot Europa no pot estar dependent del que faça o no faça un sol país. Però crec que són les autoritats de la CE les que veuen més convenient que la política alemanya siga la referència de tots els països membres. Per mi, això no és una actitud positiva.

—Per què el Bundesbank no ha adoptat últimament una política monetària i financera més solidària amb la resta de la CE?

—La caritat ben entesa, i en aquest cas la solidaritat, comença per un mateix. Pensem que Alemanya no pot ser la taula de salvació de tots i si els alemanys no es preocupen de resoldre els seus problemes, ningú no els ajudarà a eixir del forat. Els interessos alemanys, en aquests moments, no són els mateixos que els de la CE. En tot cas, és perfectament justificable que Alemanya busque el benestar dels seus ciutadans, sobretot d'aquells

que no han gaudit fins fa poc dels beneficis dels alemanys occidentals.

—En tot cas, actuant d'aquesta manera, Alemanya assumeix la responsabilitat de la recessió que castiga totes les economies d'Europa i del món. No ho veu així?

—Em sembla un despropòsit acusar Alemanya de la recessió o dir que castiga les economies d'Europa i del món. Cada país és responsable major de la seua situació econòmica, tot i que poden haver-hi fets aliens que agreugen o suavitzen les situacions.

Si la resta dels socis comunitaris hagueren seguit una política més realista, més encaminada a crear riquesa que no a especular, una política centrada en la modernització de l'agricultura, la indústria i els serveis, aleshores estic convençut que estaríem molt més preparats per a afrontar la recessió.

En definitiva es tracta d'elegir entre fer una política europea o fer una política alemanya, i això, ho han de triar les autoritats comunitàries. Els interessos alemanys i europeus no són a hores d'ara coincidents, i això Brussel·les ha de tenir-ho en compte.

I. P.